

Сливенъ, Котелъ, Ямболъ даже и отъ по отдалечнитѣ мѣста, на поклонение на „аязмата“ въ Селище. На 9-и Мартъ, на Св. 40 мъченици, народътъ ходи на поклонение къмъ Змѣювитѣ дупки, отстранени на сѣвероистокъ отъ Сливенъ. Най-напредъ народътъ се сбиралъ при черквизата, която наблизу до змѣювитѣ дупки се намира. Има стари хора, които още помнятъ, че се сбиралъ народътъ при черквизата и палялъ тукъ свѣщници. На 23-и Априлий въ денътъ на Св. Георги, народътъ ходи на поклонение при единъ изворъ на връхъ Бармукъ, на сѣверъ до Сливенъ. На 14-и Септемврий, на Кръстовъденъ, народътъ ходи при аязмата въ мѣстността „Кишишликъ“ до Клуцохоръ. На денътъ Св. Преображение (4-и Августъ), събиратъ се поклонници, особено отъ г. Котелъ и Котленскитѣ села, на Орловъ кладенецъ (Кушбунаръ). Той се намира въ височинитѣ на Синитѣ камъни на Сѣвероистокъ отъ г. Сливенъ, тамъ извира водата на кладенецътъ, като се спуща отъ тукъ по стръмнинитѣ на Синитѣ камъни и се втича близо до с. Спасово (Сотира) въ Спасовската рѣка. До кладенецътъ се собирали вече поклонници преди около 550 год., за да прѣкаратъ денътъ Св. Преображение въ набожно размишляване и да се къпятъ за здравие въ изворътъ. Отъ далечнитѣ села докарватъ тукъ болни овце, за да ги къпятъ. До западната страна на изворътъ е съществувала една малка черквица „Св. Преображение“; слѣдитѣ ѝ личатъ още до днесъ; при раскопаване излизатъ голѣми дебели тухли и хурусанъ.

Отъ околнитѣ върхове на Орловъ кладенецъ се отваря великолѣпенъ изгледъ наоколо. Къмъ югъ гледаме на Мънастирскитѣ върхове (Каваклийска околия) и въ мисълта си се въодушевяваме отъ историческия споменъ на тѣхъ. Въ времето когато съществували Сливенъ